
Disclosure of Author Contributions in Scientific Publications

---

THIRAVAT HEMACHUDHA, M.D.*,
HENRY WILDE, M.D.*

The number of authors on published papers can range as high as 10 and many of us frequently wonder who did what and who is ultimately responsible for the accuracy and proper interpretation of the study as well as who conceived it in the first place. It is also common practice worldwide to include the names of heads of departments or divisions as authors who, frequently, have done no more than approve the conduct of the research. Is it not time to look at these practices and see how they can be structured so that one might know more about the conduct of a particular study with-

out having an inside informer from the author's institution? Indeed, there have been some moves by respectable journals (Lancet, New England Journal of Medicine, British Medical Journal, American Journal of Public Health and the Annals of Internal Medicine for a start) to implement listing of the nature of work contributed by each person who appears on the byline^(1,2). This new custom still allows giving credits in the form of an "acknowledgment" to heads of department, financial supporters and others who provided indirect help in the performance of the study.

An example appropriate for Thailand would be:

Title of paper: A study of Melioidosis in mail carriers living in northeastern Thailand
Authors: Sombat Chanchai, M.D., Rachanee Ubonpanit, R.N., Kaesorn Sukhothai, M.S.,
Thanom Kongsak, M.D.
Institution: Department of Community Medicine, Nakorn No-Where

At the end of the paper you should find this statement:

Key word : Disclosure, Publication, Author

HEMACHUDHA T & WILDE H
J Med Assoc Thai 2000; 83: 213-215

---

* Department of Medicine, Faculty of Medicine, Chulalongkorn University, Bangkok 10330, Thailand.

ACKNOWLEDGMENTS

This study was supported financially by the "making of fine khanom club" of Nakorn-No-Where without whose help and encouragement it would have been impossible to carry out the required field work. Laboratory tests confirming infection were done blindly within the routine diagnostic laboratory of the provincial hospital. Miss Lek Carried out all the tests and deserves our gratitude.

Dr. Chanchai conceived and planned this study. Miss Ubopanit did the field work and collect data and Miss Sukhothai did the statistical analysis and wrote the first draft of the manuscript. Professor Kongsak supervised the project and refined the manuscript.

Perhaps it would give Thai Medicine and our scientific community credit if we would be the first Asian Country to present our work to Thai and foreign journals in this manner.

(Received for publication December 29, 1999)

REFERENCES

1. Yank V, Rennie D. Disclosure of Researcher Contributions: A study of Original Research Articles in The Lancet. *Ann Intern Med* 1999; 130: 661-70.
2. Northridge M. Annotation: new rules for authorship in the journal. *Am J Publ Health* 1998; 88: 733-4.

หุ้ลลล

ธีระวัฒน์ เหมะจุฑา, พ.บ.*, เฮอร์น ไวด์, พ.บ.*

เชื่อว่าทุกคนคงประหลาดใจไม่น้อยว่าทำไมบางบทความในวารสารถึงมีผู้ร่วมทำงานกันมากมายตั้ง 10 คน ใครกันบ้างที่ทำงานแท้จริง และมีส่วนร่วมตรงส่วนใด ในการที่จะทำให้ผลงานนั้นถูกต้องเที่ยงตรงหรือใครเป็นคนคิดริเริ่ม เป็นที่เข้าใจกันว่าเป็นธรรมเนียมแบบไทย ๆ ที่ต้องใส่ชื่อหัวหน้าหน่วย หัวหน้าภาควิชาในบทความทั้งที่บุคคลเหล่านั้นไม่มีส่วนร่วมใด ๆ ในงานทั้งสิ้น นอกจากเป็นผู้อนุมัติให้ทำงานวิจัยได้ ดังนั้นถึงเวลาหรือยังที่ผู้ทำวิจัยทั้งหลายต้องพิจารณาเรื่องนี้ อย่างจริงจัง เพื่อความถูกต้องโดยที่ไม่ต้องไปแอบถามว่าใครเป็นนักวิจัยลม ได้ชื่อมาฟรี ๆ วารสารชั้นนำของโลก เช่น Lancet, New England Journal of Medicine, British Medical Journal, American Journal of Public Health และ Annals of Internal Medicine เป็นต้น ได้เริ่มมีกฎ โดยผู้ที่ชื่อในบทความได้จะต้องเป็นผู้มีส่วนร่วมในการทำงานจริง ๆ และสามารถแยกแยะออกมาได้ว่าทำอะไรบ้าง อย่างไรก็ตามในส่วนขอหัวหน้า และผู้สนับสนุนทางด้านการเงิน และการเงิน เราก็สามารถจะขอบคุณท่านเหล่านั้นในบทความได้ ซึ่งถ้าปราศจากความช่วยเหลือของท่านเหล่านั้น งานก็อาจจะไม่สามารถริเริ่มทำต่อไปได้จนจบ

ตัวอย่างซึ่งน่าจะนำมาใช้ในประเทศไทย ได้แก่

ชื่อเรื่อง : การศึกษาโรคเมลิออยโดสิส ในคนสงฆ์ที่เป็นพาหะของโรค ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ของประเทศไทย
ผู้แต่ง : สมบัติ ชาญชัย, รัชนิ อุบลพานิช, เกสร สุโขทัย, ฤทธิชัย ก้องศักดิ์
สถาบัน : ภาควิชาเวชศาสตร์ชุมชน มหาวิทยาลัยนครไทย

และในตอนจบของบทความ :

นายแพทย์สมบัติ ทำหน้าที่ริเริ่มการศึกษา ตั้งสมมุติฐาน และวางแผนการวิจัย คุณรัชนีทำงานภาคสนามและเก็บรวบรวมข้อมูล และคุณเกสร ทำการวิเคราะห์ด้านสถิติ และเขียนต้นฉบับ นายแพทย์ถนอมให้คำปรึกษางานวิจัยและปรับปรุงต้นฉบับ

ส่วนของบทขอบคุณ :

การศึกษานี้ได้รับการสนับสนุนทางการเงินจาก "สโมสกรทำขนมประดิษฐ์ประดอย" จากจังหวัดนครไทยซึ่งถ้าปราศจากการช่วยเหลือ และอุดหนุนให้กำลังใจ ผู้ศึกษาคงจะไม่สามารถฟันฝ่าอุปสรรคในการทำงานภาคสนามให้สำเร็จลุล่วงไปได้ การทดสอบทางห้องทดลองเพื่อพิสูจน์การติดเชื้อทั้งหมดกระทำที่ห้องทดลองชั้นสูตรของโรงพยาบาลจังหวัดโดยไม่ทราบผลล่วงหน้ามาก่อน เราขอขอบคุณ คุณเล็กที่ได้ช่วยทำการวิเคราะห์ตัวอย่างทั้งหมด

ความชัดเจนในลักษณะข้างต้นน่าจะทำให้วงการแพทย์ และวิทยาศาสตร์ของประเทศไทยได้รับความเชื่อถือมากขึ้น ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการเขียนบทความลงในวารสารทั้งในและต่างประเทศ

คำสำคัญ : ความชัดเจน, บทความ, ชื่อผู้แต่ง

ธีระวัฒน์ เหมะจุฑา, เฮนรี ไรต์

จดหมายเหตุทางแพทย์ 2000; 83: 213-215

* ภาควิชาอายุรศาสตร์, คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ ๙ 10330

บทบรรณาธิการ

การแก้ปัญหาจริยธรรมทางการแพทย์คงใช้หลักของปรัชญาเบื้องต้นคือทฤษฎีประโยชน์นิยมและทฤษฎีของคานท์ มาประกอบการพิจารณา แต่ในที่สุดคงต้องยุติด้วยกฎหมาย คือปัญหาต่าง ๆ มีเหตุและผลประกอบ ต้องวิเคราะห์และนำมาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสมแก่ตัวเราเอง ผู้ร่วมงานและสถาบัน เราจะมองภาพองค์รวมอย่างไร วิสัยทัศน์เป็นแบบด้านกว้างหรือด้านลึก จะใช้วิชาการล้วน ๆ หรือหลักการบริหารบ้างผสมกันไปเหมาะสมกับประเพณีและวัฒนธรรมไทย ๆ โปรดส่งข้อคิดเห็นของท่านเพื่อนำมาตีพิมพ์ต่อไป